

Постановленія-та за бракъ-тъ въ русіѣ съ слѣ- дующи-тъ (*):

Понеже вѣтхпавши-тъ лица въ бракъ примѣтъ по нѣкой пѣтъ голе-
мы граждански права, а вообще големы дѣлности споредъ рожденіе-то
и христіанско-то воспитаніе на дѣла-та; за това како църква-та, така и
царство-то предопреждавѣтъ вѣтхпленіе-то въ бракъ-тъ съ ограниченія
и законы свои, а именно:

§ 1. Лица на православно-то исповѣданіе на вси-тъ, безъ различіе,
состоянія, могѣтъ да вѣтхпвѣтъ по между себе си въ бракъ, безъ да зп-
мѣтъ нарочно дозволеніе (изимъ) отъ правительство-то, ни отпущеніе отъ
сословія-та и общества та, на кои-то они принадлежатъ (Т. X. ч. 1-я
зак. гражд. ст. 1).

§ 2. Но при това запрещава се да вѣтхпвѣтъ въ бракъ на мѣжески-тъ
лица по рано отъ осмнадесѣтъ-тъ (**) а на женски-тъ отъ шестнадесѣтъ-тъ
годинѣ отъ рожденіе-то (***) (въ ист. ст. 3). Священникъ, діаконъ и
чтецъ за бракосъчетаніе на таквы лица, кои-то еше не сѣ достигли
опредѣленный-тъ возрастъ за женитбѣ, ако ся узнае, чи они не сѣ употре-
били дѣлжны-тъ мѣри за да узнаватъ това, наказватъ се безъ да ся ли-
шатъ отъ мѣсто-то си съ испращанье (сюрюгнѣ) въ монастырь: Священ-
никъ-тъ на половинѣ на това время, колко требало за да достигнѣтъ
гражданско-то съвършеннолѣтіе вѣтхпавши-тъ лица въ бракъ; а діаконъ-тъ
и причетникъ-тъ на половинѣ на това время на колко е пратенъ священ-
никъ-тъ. Но ако за съвършеннолѣтіе-то недостигало повечѣ отъ една
годинѣ, то священникъ-тъ изваждатъ отъ мѣсто-то си и ся свалѣ на
причетническо споредъ горѣреченный-тъ брой на время-то (Уст. Д. Конс.
ст. 199).

§ 3. Запрещава се да ся жени мѣжѣ, кой-то има повече отъ осмде-
сятъ годинѣ отъ рожденіе-то си, а жена, коя-то прожила на бѣлъ свѣтъ
вече шестдесѣтъ годинѣ (Т. X, Ч. 1-ва, ст. 4, Зак. Гражд.).

§ 4. Запрещава се женитба-та съ безумны и луды. (въ ист. ст. 5).

(*) Всѣко мѣстна църква, како е извѣстно, стѣкнува се съ особености-тъ
на граждански-тъ законы на мѣсто-то си. Согласіе по между църковны-тъ и гра-
ждански законы тогива само може да бѣде кога по между нихъ тѣй ся опредѣ-
лява отношеніе-то имъ чтого послѣдны-тъ т. е. граждански-тъ да не проти-
воречатъ на првы-тъ, съ други думы, на духъ-тъ на църква-тъ и Евангеліе-то.
Такво счастливо отношеніе сѣществувало по между православны-тъ рускѣ църкви
и граждански-тъ законы руски. За това не требѣ да ся покаже на читатель-тъ
странно чи имало въ русіѣ различни законы. 3. на прев.

(**) Проче и на съвършеннолѣтны-тъ лица, кои-то нѣматъ плотскѣ воз-
можности за сѣмржескій животъ, житейско-то благоразуміе не позволява да ся
женѣтъ. Подобно ся запрещава да ся женѣтъ и на онизи съвършеннолѣтны, кои-то
нѣматъ нравственихъ возможности; както на монашествующи-тъ лица и посвященны-
тъ въ священническій санъ, доколѣ въ той санъ оставѣтъ, съвършенно ся за-
прещава женитба-та на основаніе на църковны-тъ постановленія (Прав. Св. Ап. 26
и Сводъ Зак. Рос. Имп. Том. X. часть 1-я зак. гр.)

(***) На природны-тъ жители на закавказскій край позволява се да ся женѣтъ по
достиганье-то на женихъ-тъ пятнадесѣтъ-тъ а на невѣстѣ-тъ тринадесѣтъ-тъ годинѣ.